

U. a.

ALT FOR NORGE

ORGAN FOR DEN NASJONALE FRONT

ERKLÆRING FRA DEN KONGELIG NORSKE REGJERING:

JEG tror at jeg helt ut forstår hva det norske folk har følt ved det som skjedde på Akershus forleden dag. Jeg deler mitt folks følelser nå som før. Vi står sammen i kampen for Norges framtid. Vi vil fremdeles handle slik at norske menn og kvinner i kommende slektledd vil kunne se tilbake på denne Norges frihetskamp med samme dype takknemlighet og stolthet, som den hvormed vi ser tilbake på det som skjedde i 1814.

HÅKON R.

SIDEN 9. april 1940 har det vært krig mellom Norge og Tyskland, og Norges konge og regjering har gang på gang erklært, at det ikke kan være tale om å slutte fred for fedrelandet er befridd.

Regjeringen har ført denne kamp med de midler den har rådet over, og vet at det norske folk er enig i den linje den har valgt. Dette har vi i den lange og tunge tid som er gått siden vi forlot landet så å si hver dag fått beviser på. Fengslene fylles med gode nordmenn som må lide for sin troskap mot sitt fedreland, og henrettelsesenes tall er stadig steget. I denne kamp har fra første stund den mann som tyskerne nå har utsett til å være statsminister i Norge deltatt aktivt på fiendens side, og hans forraderklick har systematisk opptrådt som angivere overfor norske patrioter. Vidkun Quisling har aldri hatt noen tilslutning i det norske folk, og han har i sin virksomhet bare vært et redskap for okkupasjonsmakten. Når derfor nå tyskerne gir ham titelen av statsminister, og når det opplyses at han på Nor-

U. B. BERGEN
Ms. 1611.2

Alt for Norge.

Det er ingen åpne krigsaksjoner i Norge i dag. Like fullt er vi i krig med Hitler-Tyskland. Vår konge og lovlige regjering fører krigen mot våre fiender utafor landets grenser, vi selv fører kampen videre inne på fiendens område.

Vår krig er en rettferdig krig. Den har derfor samlet hele det norske folk til en front. Kongen og regjeringens krigspolitikk er uttrykk for vårt folks sanne og virkelige livsinteresser.

Men vi vet at det er bare folkets samlede nasjonale kraftutfoldelse, som kan sikre Norge seiren. Enhver nordmann med framskrittstilje stiller seg derfor oppgaven, å rydde bort de forretnelser som svekker og splitter vårt folks nasjonale kraftutfoldelse.

Innen vårt folk finnes i dag virkelig

ges vegne skal slutte fred med Tyskland, er det intet annet enn et forsøk på bedrag som hele det norske folk vil gjensvare. De som utøver Norges suverenitet under denne krig er Norges konge og hans regjering, og ingen andre er berettiget å slutte fred på Norges vegne. Det er ganske klart at en såkalt freds-overenskomst med Vidkun Quislings underskrift vil være uten enhver stats- eller folkerettslig betydning. Vidkun Quisling har ingen annen stilling og myndighet enn den okkupasjonsmakten gir ham; og en overenskomst med ham er en overenskomst med tyskernes egen fullmektig.

Det som er skjedd i Oslo vil ikke bety noen lettelse i det norske folks tunge kår. Under de nye prøvelser som forestår vil det norske folk ikke la seg provosere til uoverlagte handlinger, men det vil med fasthet, ro og sindighet stå samlet i kampen for vår frihet og selvstendighet.

strømninger, som letter fienden i hans arbeide med å svekke og splitte den nasjonale front. På den ene side de krefter som syler med tanken om militærdiktatur, når tyskerne er vel ute av landet, på den annen side de som stiller sosialismen som krigens umiddelbare mål. Andre er opptatt av diskusjonen: England eller Sovjet — og dermed glemmer at vår kamp gjelder Norge. Vår kamp gjelder og vårt mål er:

Et nasjonalt fritt og sjelstendig Norge, hvor folket former sin egen utvikling, og sjøl bestemmer landets styresett.

Enhver strømning utenom dette er objektivt — om ikke tilsiktet — en understøttelse av fienden.

Hver nordmanns oppgave er derfor, i alt sitt arbeide, å nå fram til et virkelig fortrolig og tillitsfullt samarbeid med alle nasjonale kampkrefter i folket. Sammensveise, forene og konsentrere alle disse krefter til en enhetlig vilje i den nasjonale front. Gjøre den nasjonale front i Norge til en uovervinnelig makt, som med heroismens mot kjemper for vårt dyreste eie:

Vår heim, vårt fedreland — for Norges nasjonale frihet og sjelstende.

Fienden har ikke hemninger av noen art. Vår kamp må derfor være like besluttsom og hensynsløs. Frykt og feighet må bannlyses fra våre rekker. Den sviende harme i folket, hatet og forakten — skal slå ut i hele sitt velde og skape i hver nordmann — i hver mann og kvinne — i deg og meg — den uredde og djerne stridsmann, som hver på sin plass, er budd på å ofre livet.

U. S. BERGEN
M. 1111.2

Med valgsproget »Alt for Norge« gjorde vår konge sitt inntog i Norge i 1905. Den gang betød det frihetens lys vår. I dag står kongens valgsprog som symbolet for alle nordmenns kamp. Under kongens valgsprog skal vårt organ heise frihetens fakkel og kampens banner — Enig og tro til Dovre faller!

I kampen — Alt for Norge — står vi usvikeelig bak vår konge og vårt lands lovlige regjering, og samler oss til en enketlig vilje bak general Ruges ord: »Norge skal seire i krigen, — koste hva det koste vill.

Lærernes kamp.

Den norske lærerstands kamp mot å bli inndradd i Hitlers nazifisering av landet står det all respekt av.

Allerede høsten 1940 ble det øvet påtrykk på lærerne. »Myndighetene« prøvde å tvinge lærerne til å erklære seg lojale overfor den såkalte »nye tid« og krevde, at de skulle gå positivt inn for »nyordninga«. Men lærerne valgte kampens vei. De opptrådte som nordmenn og erklærte å ville være tro mot sitt lærerkald og sin samvittighet.

På det daværende tidspunkt fantes følgende organisasjoner til ivaretagelse av lærernes interesser: Norges lærerlag, Norges lærerinnforbund og Norges lektorlag. Da disse organisasjoner ble besatt med komissarer, meldte praktisk talt samtlige medlemmer seg ut av sine respektive foreninger.

Samtidig med »lov om nasjonal ungdomstjeneste« som skal tvangsmokilisere alle barn fra 10 til 18 år i N.S. ungdomsfylking, kom »lov om Norges

lærersamband. Det såkalte »Norges lærersamband« skulle oppsluke de eksisterende lærerorganisasjoner og være bindeleddet mellom lærerne og de offentlige myndigheter. I denne organisasjonen skulle hele landets lærerstand være tvungne medlemmer. Etter forordningen er medlemskap betingelse for å være norsk lærer. I tillegg til dette utnevner Quisling en underslager og tysk-betalt naziagent — Orvar Sæther som landsleder for lærersambandet.

Lærerstandens plass i Norges frihetskrig befestedes ytterligere ved svaret til lærersambandet 21. februar, hvor de sier:

»Jeg finner ikke å kunne medvirke til en oppdragelse av Norges ungdom etter de linjer som er satt opp for NSUF:s ungdomstjeneste, da dette strider mot min samvittighet. Da et medlemskap i Norges lærersamband etter landslederens uttalelse bl. a. pålegger meg forpliktelse til å medvirke til en slik oppdragelse, og det dessuten stiller andre krav som strider mot mine tilsetningsvilkår, finner jeg å burde meddele at jeg ikke kan betrakte meg som medlem av lærersambandet.»

25. februar meldte Skancke at alle skolene skulle stenges en måned fra d. 27. februar. »Av hensyn til brenselsituasjonen.» Men den nasjonale front vet at det er lærenes rakryggete holdning.

Myndighetene bekrefter at der er innkommet mange protester. I virkelighet er tallet 12000, slik at ca. 98 prosent av lærerne står fast fylket i den nasjonale front.

Lærerne vet, at om de bøyer seg, da kjempet de som gav sitt liv forgjeves. De vet at hele det norske folk, barn og voksne, står solidarisk i kampen.

Lærerne kjemper med blanke våpen og det er de som seirer!

Utdrag av
Biskopenes brev til ministrene
Skancke og Stang

Herr minister R. Skancke

»Grunnforholdet mellom foreldre og barn er en skaperordning, et Gudsbestemt forhold, som består ubrytelig og hellig for alle hjem, det ansvar og den rett som deri er gitt hjemmet, er derfor ubetinget og uoppløselig.

Et godt hjemms indre frihet har alltid vært en grunnpille i vårt samfund, og ingen kan med tvang bryte inn i hjemmet og fremkalle et motsetningsforhold eller sette skille mellom foreldre og barn uten at Guds bud da blir trått under fot.

I alt dette står kirken og foreldrene ubrytelig bundet av sin samvittighet og av Guds befaling. De som vil søke å tvinge barna ut av foreldrenes ansvarshånd og bryte hjemmets guddommelige rett, han ville med det samme tvinge foreldrene til den ytterste samvittighetshandling. Hver far og mor vet at de engang skal stå den Allmechtige til ansvar for hvordan de har oppdratt eller lar oppdra sine barn. De må her alltid adlyde Gud mere enn mennesker.

Som kirkens tilsynsmenn kjenner vi det som vår plikt å fremholde dette klart og utvetydig i anledning av at De har fått i oppdrag å medvirke ved utformingen av en lov som tenkes å skulle tvangsmobilisere alle barn fra 9—10 årsalderen og oppover til en påvirkning som utallige foreldre må kjenne som et utålelig forhold til deres samvittighetsforpliktelse. Et inngrep av denne art vil berøre folket i dets aller innerste og dypeste liv.»

Professorenes brev til Skancke.

»Forskningsfriheten, retten til i fri sannhetssøken å følge sin egen samvittighet, er livsnerven i Universitetets virksomhet. Bare ved uavkortet opprettholdelse av dette prinsipp kan Universitetet fylle sin oppgave i forsknin-

gens tjeneste og oppdra de studerende til respekt for sannhet og saklighet.

En tvungen oppdragelse av barn og ungdom innenfor et politisk partis rammer må føre de foreldre og den ungdom som ikke deler partiets anskuelser inn i en samvittighetskonflikt av alvorligste art, en konflikt som kan virke nedbrytende på den personlige redelighet og undergrave den frihetens og sannhetens ånd som er forutsetningen for universitetets arbeid og som det må se det som sin helligste oppgave å verne om.

I bevissthet om vårt ansvar som universitetslærere finner vi at det er vår plikt uforbeholdent å advare mot den kurs som er blitt anvist i oppdragsarbeidet, særlig ved loven om tvungen ungdomstjeneste i NSUF.»

Undertegnet av 70 professorer og 78 univesitetslærere.

NORDMENN har aldri latt seg undertrykke og trampe på i årrekker. Vår historie har vist, at vi har kastet åket av, ryddet ut alt råttent og dårlig og vokset opp og fram i kultur og opplysning. Vi er blant de fremste nasjoner i verden når det gjelder kunst, litteratur, skolevesen, idrett, musikk, handel og sjøfart. Vi kunne regne opp meget mer; men vi stopper før vi kommer til Quisling. Den eneste verdensberømmelse vi skammer oss over!

DIN tillit kreves av deg når du får dette bladet! Alle som deltar i vår nasjonale frihetskamp, har fått et dyrebart tillitsvotum som du må forsvare med livet som innsats. Dette blad er et lite ledd i kampen, men et viktig ledd. Derfor vern om det!

RISNÆS sa i sin tale i Bergen: »Vi har både GPU., Gestapo og Secret Service, så nordmennene skal passe seg nu.» Ja, 99 prosent av det norske folk har lært å kjenne innholdet i N.S. Der er falt mange gode nordmenn for angivernes usle gjerning.